

fuld Jøie kunde kalde sig den nuværende Grundlovs sande Venner. Der har lydt Udtalelser her, i det mindste fra et Medlems Side, som ikke sidder fjernt fra mig (Suel), om Overræffelse over, at et Lovforslag som dette fremkom nu. Det er mig ubegribeligt hvorfor. Dette Lovforslag har jo ligefrem været bebudet af mig i forrige Samling, og det har været meget imod mit Dufte og min Billie, at det ikke allerede fremkom den Gang, ifte at tale om, at jeg er i god Overensstemmelse med, hvad der af et andet af Regjeringens Medlemmer er bleven udtalt som den efter hans Anskuelse rette Wei at flaa ind paa til Løsningen af den Opgave, som Forslaget bestjæftiger sig med. Det vilde i mine Tanker have været meget overræffende, om jeg af Hensyn til den politiske Situation havde holdt tilbage, hvad jeg havde bebudet, og som jeg maa tilflaa, at jeg har betragtet mig som forpligtet til at bringe frem efter den Udtalelse, jeg som med ifjor. Om Lovforslagets Fremkomst paa denne Tid har været Flertallet ubehageligt eller ifte, har det ifte været min Sag at tage Hensyn til. Hvad jeg har lovet, har jeg holdt. Jeg har bearbejdet og bragt Lovforslaget frem, faasnart jeg har været iftand dertil.

Naar der er fremkommen faa haarde Domme om Lovforslaget, faa antager jeg, at det for flere af de strenge Dommeres Vedkommende dog har kostet dem nogen Overvindelse at fælde denne Dødsdom, og det støtter jeg blandt Andet og ifte mindst paa, hvad den sidste ærede Taler, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Eharing) nys oplæste for Thinget af den Betænkning, der i Samlingen 1881—82 blev afgiven af det Udvalg, der blev nedfat til at undersøge det private Lovforslag om Alderdomsforsjrgelsen, en Betænkning, hvis Flertalsindstilling det ærede Medlem, som sagt, fremdrog, og jeg vil tilføie, at iblandt dem, som hørte til dette Flertal, var faavel det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) som det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Falk-Hansen); de hørte begge til det Flertal, som havde foretaget den nævnte Indstilling. Jeg ser ifte rettere end, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds har fuldstændig Ret i, at det nu foreliggende Lovforslag bevæger sig fuldstændig i det Spor, som det ærede Flertal den Gang angav som det formentlig rigtige, hvori Bejtræbelserne for at løse Opgaven maatte gaa. Jeg anser det imidlertid for at være forklarligt, at denne Betænkning ifte har været ærede Medlemmer meget præfent; thi en Udvalgsbetænkning, som frem-

kommer den samme Dag, eller rettere er dateret den samme Dag, som Rigsdagen sluttet, maa finde sig i kun at blive fjanfket forholdsvis liden Opmærksomhed. Derved unddrages jo nemlig Sagen ganffe fra videre Behandling i den Samling, og naar den faa ifte indbringes paany i den næste, er det naturligt, at den gaar mange af Munde. — Iblandt de mange Indvendinger, som ere fremkomne imod Forslaget, er der jo en, som er fremkommet almindeligere og har flinget stærkere, nemlig den, at Lovforslaget ifte, paa langt nær, vilde afhjælpe det, som der tilfigtes, fordi Kvantiteten af Penge, der er flillet til Raadighed, var for lille. Jeg anfer dette for at være en af de mindst betydende Indvendinger i Realiteten imod Lovforslaget, thi det er jo klart, at her ifte er Spørgsmaal om, at disse to Millioner flulde være tilstræffelige til at gennemføre Sagen. Det har jo ifte været angivet, hverken af mig eller af nogen af dem, der have talt om Lovforslaget. Meningen er jo kun den, at man vil anvende 2 Millioner paa et Forsøg, og faa først, naar Forsøget er bragt til Ende ved, at de 2 Millioner ere forbrugte, vil man kunne tage sin Beslutning, om og paa hvilken Maade man vil gaa videre. Jeg tror, at de, der i Virkeligheden ønske, at der flal gjøres Noget, maatte kunne fe hørt fra den efter deres Mening formentlig for lille Sum af 2 Millioner og maatte kunne flutte sig til dette Lovforslag, om ifte af anden Grund, faa fordi det dog maa være dem klart, at i samme Forhold, som denne Sum forøges, i samme Forhold voxer Banffelighederne ved overhovedet at gennemføre Forslaget. Det forekommer mig at være indlydende, at der vel kan være Sandffynlighed for, at man kan formaa dem, der ifte i Principet flutte sig til Tanken om Statshjælp, til at flutte sig til dette Forslag som et Forsøg; men dersom dette Forsøg gjøres væfenlig kostbarere — som f. Ex. ved at følge, hvad det ærede Medlem fra Nørresundby (Suel) angav, nemlig at Summen i det Mindste flulde være 10 Millioner — tvivler jeg meget om, at Gjennemførelsen af Lovforslaget kunde være mulig — vel ifte i dette Thing, men andetsteds. Jeg vil derfor meget alvorlig tilraade dem, for hvem felve Sagen er af Betydning, at nøies med en lille Begyndelse i ffiker Forventning om, at dersom Forsøget lykkes, vil det intetsteds komme til at mangle paa god Billie til at fortsætte, og jeg haaber heller ifte paa god Evne for Statens Vedkommende til at kunne fortsætte. Et Tilfælde som dette tror jeg, at det at fordre Alt er det Samme som at opgive at gennemføre No-